



# Sportveldonderhoud met de Franse slag?

## Peter Mook in Marseille

In 2011 won fieldmanager Peter Mook van gemeente Leidschendam-Voorburg de Fieldmanager of the Year-award. Het tripje buitenland dat met de hoofdprijs geprikt werd, moest in zijn ogen echter ook een professioneel doel dienen, namelijk het bezoeken van de plaatselijke fieldmanager en zijn veld. Hieronder een verslag van zijn bezoek aan het stadion van L'Olympique Marseille.

Auteur: Peter Mook

Na talloze telefoontjes en verschillende emails is het dan toch gelukt een afspraak te regelen om het veld van L'Olympique Marseille (LOM) te bezoeken. Het Stade Velodrome is een prachtig stadion in Marseille waar volop gebouwd wordt om de toeschouwerscapaciteit nog verder te vergroten. Veiligheidsmensen loodsen mij door het complex en ik word aangekondigd als 'le gardien de Pays-Bas'.

### Vertaling

Via via ontstond er contact met Gilles Correard, de fieldmanager van Marseille, en bijna achteloos lopen wij over de grasmat naar een plek op het veld waar de 'guide tour' zou gaan beginnen. (Mijn vriendin Jo vertaalt, want de Franse taal ben ik niet machtig en Gilles spreekt geen woord Engels.)

Gilles is bijna twintig jaar groundsman bij LOM en werkt voor de gemeente Marseille. De gemeente zal tot 2014 het onderhoud uitvoeren en daarna zal LOM het onderhoud zelf moeten gaan doen. Naast het veldwerk is hij, samen met twee collega's, ook verantwoordelijk voor de tribunes en schoonmaakwerkzaamheden.

### Het veld

De competitie zit er bijna op en het veld ziet er geweldig uit: strak, vlak, en bijna geen speelschade. De doelgebieden zijn nog redelijk dicht en Gilles krijgt vaak complimenten over het veld dat een van de beste van Frankrijk moet zijn. Gilles maakt zich niet zo druk. 'Twee tot drie dagen voor een wedstrijd gaan de handen echt uit de mouwen en is er veel stress bij trainers, staf en directie omdat het veld er goed bij moet liggen,' zegt hij.

Het huidige veld dateert van twintig jaar geleden en heeft geen specifieke opbouw. Op 18 cm maaiveld zit een harde laag die Gilles tweemaal per jaar met de vertidrain doorprikt: eenmaal in mei en eenmaal in september na de grote hitte. Daarnaast wordt er 15.000 kilo zand in gesleept en dat doet hij een aantal keer per jaar. Marseille is een vrij droge stad; afgelopen seizoen viel er 570 mm regen. Gilles: 'Gelukkig heb ik de beschikking over een goede beregeningsinstallatie. Het water wordt uit een ondergrondse rivier onder het stadion gepompt, opgevangen in een reservoir en in de nacht wordt er beregend. De zuurgraad van het water wordt op 6,2 ingesteld.' Terloops merkt hij op dat er wel eens gesproken is over SGL-verlichting. 'Ik vind dit maar onzin,' zegt hij, 'omdat er negen maanden groei is vanwege de temperaturen in Marseille. Tijdens het wedstrijdseizoen wordt er bijna iedere dag



Peter Mook op het veld van L'Olympique Marseille.

gemaaid. In de winter ligt dat lager en in de maanden december en januari wordt er tweemaal per maand gemaaid.'

Verwarming hebben ze niet bij LOM en rollen doet Gilles nooit. In de afgelopen twintig jaar is het veld slechts eenmaal afgekeurd.

Gilles wil niet vertellen welke meststoffen hij gebruikt, maar het is een melange van stoffen en hij gebruikt deze eenmaal per maand. In de nacht daarop zet hij dan de berekening aan. Verder gebruikt hij Turfmark (kleurstof) om plekken te markeren waar hij al mest heeft gestrooid. In de winter gebruikt hij ook vloeibare meststoffen en zet hij ijzer in om de kleur van het gras mooi te houden. Dit ijzer gebruikt hij 24 tot 48 uur voor aanvang van de wedstrijd.

Gilles neemt ons mee naar de stalling van de machines onder de tribunes en daar ligt ook het graszaad. Over het graszaad is hij zeer te spreken. Hij gebruikt op jaarbasis 200 kg van een Deense leverancier. 'Honderd procent Engels raaigras, Stravinsky. Ik maak ook gebruik van zoden van 5 cm dik en in de winterperiode doe ik hiermee het herstel van doelmonden en andere kaal gespeelde stukken. In 2002 heb ik een keer meegemaakt dat er geen wortelgroei was in de grasmat, maar sindsdien zijn er nooit problemen geweest bij doorzaai,' aldus mijn Franse collega.

Als we wat verder lopen, lijkt het wel of we in de oude schuur van een Franse boer zijn beland. Alle machines staan her en der geparkeerd, dik onder het stof en worden amper gebruikt. Gilles: 'In het verleden zijn er machines aangeschaft die om verschillende redenen niet voldoen. Een topbeluchter van maar 1 meter breed, een te zware

trekker, en noem maar op. Als we wat nodig hebben, pakken we de machine en *c'est tout!*' Hij heeft wel een mooie John Deere-topbeluchter staan die hij veel gebruikt en zegt ook dat beluchten een van de belangrijkste maatregelen is voor het veld. Daarnaast heeft hij de beschikking over een mooie zaaimachine en verticuteerunit. Hij verticuteert tweemaal per jaar om het vilt te bestrijden.

### Geen bestrijdingsmiddelen

Er worden absoluut geen bestrijdingsmiddelen gebruikt door Gilles en zijn mannen. Voor aanschaf van machines, graszaad, meststoffen en andere producten is er jaarlijks € 30.000 beschikbaar. Hij is in dit vak gerold en heeft nooit contacten met andere collega's. Gilles: 'In Frankrijk is er geen opleiding tot groundsman, terreinmeester of iets dergelijks. Kennis wordt van mens tot mens overgedragen. Verstand van zaken is er absoluut, planmatig beheer is er niet. Maar dat maakt voor mij niet uit. Ik heb in mijn hoofd zitten wat er moet gebeuren en weet als ervaringsdeskundige wanneer ik wat moet doen.'

Op die manier is hun cirkeltje weer rond. En zo doen de Fransen het toch een *petit* anders dan wij, maar mag het resultaat van het veld er best zijn!

